

Universitätsbibliothek Wuppertal

Diodori Sicvli Bibliothecæ Historicæ Libri XV

Diodorus <Siculus>

Basileæ, 1578

Liber sextus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1046](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1046)

nes duces ad se epulatum deducit: ibique singulos quam maximis donis replet. Tum Græci Aeneæ suadent, ut secum in Græciam nauiget. Ibi namque ei simile cum cæteris ducibus ius, regniq; eandem potestatem fore. Neoptolemus filios Hectoris Heleno concedit. Præterea reliqui duces auri atq; argenti quantum singulis uisum est. Dein consilio habito decernitur, uti per triduum funus *Funus Aiach.* Aiachis publicè susciperetur. Itaque exactis diebus, cuncti reges comam apud tumulum eius deponunt. Atq; ex in contumelijs Agamemnonem, fratremq; agere, eosq; non Atridas, sed Plisthenidas, & ob id ignobiles appellare. Quare coacti simul, ut odium sui apud exercitum per absentiam leniretur, orant ut sibi ire e conspectu eorum sine noxa concederent. Itaque consensu omnium primi nauigant, deturbati expulsiq; à ducibus. Cæterum Aiachis filij Achantides *Græcorum à Troia discessio.* Glaucæ genitus, atq; Euryfaxes ex Tegmessâ Teucro traditi. Dein Græci uerti, ne per morâ interuentu hyemis, quæ iam ingruerat, à nauigando excluderentur, deductas in mare naues, remigibus reliquisq; nauticis instrumētis cōplent. Atq; ita cum his quæ singuli, præda multorum annorum quæsuerant, discedunt. Aeneas apud Troiam manet, qui post Græcorum profectionem cunctos ex Dardano atq; ex proxima península adit, orans ut secum Antenorem regno exigerent. Quæ postquam præuerso de se nuncio Antenori cognita sunt, regrediens ad Troiam, imperfecto negotio aditu prohibetur. Ita coactus cum omni patrimonio à Troia nauigat, deuenitq; ad mare Adriaticum, multas gētes Barbaras interim præteruectus. Ibiq; condit cum his qui secum nauigauerant ciuitatem, appellatam Corcyrem Melenam. Cæterum apud Troiam postquam fama est Antenorem regno potiri, tum cuncti qui bello reliqui, nocturnam ciuitatis cladem euaserant, ad eum confluunt, breuiq; ingens coalita multitudo. Tantus amor erga Antenorem, atq; opinio sapientiæ incesserat. Fitq; princeps amicitia eius rex Gebrenorum Oenidus.

Hæc ego Gnolius Dictys, comes Idomenei conscripsi, oratione ea quæ maxime inter diuersa loquendi genera cōsequi ac cōprehēdi potui, literis Punicis, à Cadmo Danaoq; traditis. Neq; sit mirū cuiq; si quauis Græci omnes, tamen diuerso inter se sermone agūt, quādo ne nos quidē unius eiusdemq; insulae, simili lingua, sed uaria permixtaq; utamur. Igitur ea quæ in bello euenere Græcis ac Barbaris, cuncta sciens, perpeffusq; magna ex parte, memoria edidi. De Antenore eiusq; regno quæ audiui, retuli. Nunc reditū nostrorū narrare libet.

DICTYS CRETENSIS DE REDITV GRÆCORVM, LIBER SEXTVS.

RVM, LIBER SEXTVS.

Locrorū naufragium.

Postquam impositis, quæ singuli bello quæsierāt, ascēdere ipsi solutis anchoralib. nauigant. Dein à puppi secundante uēto, paucis diebus peruenere ad Aegeum mare. Vbi multa imbris uētisq; & ob id sæuiente mari indigna experti, passim ut fors tulerat, dispalant. In quib; Locrorū classis, perturbatis per tēpestatē officijs nautarū, & inter se implicatis, ad postremū fulmine cōminuta & incēsa est. At rex Locrorū Ajax, postq; natando euadere naufragiū enisus est, reliq; p noctē tabulis, aut alio ex naufragio leuamine fluitātes, ubi ad Euboeā deuenere, Choeradib. scopulis appulli pereunt. Eos namq; re cognita, Nauplius ultū ire cupiēs Palamedis necē, p noctē igni elato ad ea loca deflectere, tanq; ad portū cōegerat. Per idē tēpus Oeax Nauplij filius, Palamedis frater, cognito Græcos ad suos remeare, Argos uenit. Ibi Aegialē atq; Clytēestrā falsis nūcijs aduersū maritos armat, p̄dicto ducere eos secū uxores Troia p̄latas his. Præterea addidēre ea qb. mobile suapte natura ingeniū muliebri

liebre magis aduersum suos incēderentur. Ita Aegiale aduenientē Diomedē,
 per ciues aditu prohibet. Clytemnestra per Aegistum adulterio sibi cogni-
 tum, Agamemnonem insidijs capit, eumq; interficit. Breuiq; denupta adu- *gam. mho*
 ro, Erigonem ex eo edit. Interim Palthybius Orestem Agamemnonis filium *mo mors.*
 manibus Aegysti ereptum, Idomeneo qui tum Corinthum agebat, tradit. Eo
 Diomedes expulsus regno, & Teucer prohibitus Salamina a Teiamone, sci-
 licet quod fratrem insidijs circumuentum non defendisset, conueniunt. Inte-
 rim Mnestheus cum Aetra & Clymena filia eius ab Atheniensibus recipitur.
 Demophoon atq; Acamas foris manent. Ceterum ubi plures eorum qui ma-
 re insidiasq; suorum euaserant, apud Corinthum fuere, consilium habent, uti
 iuncti inter se, singula aggredentur regna, belloq; aditum ad suos pateface-
 rent. Eam rem Neitor prohibet, suadens, tentandos prius ciuim animos: ne-
 que committendum, uti per seditionē Græcia omnis intestinis discordijs cor-
 rumperetur. Neq; multo post cognoscit Diomedes Aetoliam ab his qui per
 absentiam eius regnum infestabant, eo nomine multis modis afflicti. Ob
 quæ profectus ad ea loca, omnes quos authores iniuriæ repererat, interficit:
 metuq; omnibus circum locis iniecto, facile à suis receptus est. Inde per omnē
 Græciā fama orta, suos quicq; reges accipiunt summam in his qui apud Troi-
 am bellauerant uirtutem, neq; in resistendo cuiusquam uires satis idoneas exi-
 stimantes. Ita nos quoq; cum Idomeneo rege, Cretam patrum solum summa
 gratulatione ciuim remeauimus. Dein ubi Orestes trāctis puenitiæ an-
 nis, officia uiri exequi cœpit, orat Idomeneū, ut secum ex ea insula quam plu- *Orestes Athe-*
 rimos mitteret: cupere namq; se Athenas nauigare. Itaq; collecto numero eo- *nas nauigat.*
 rum quos idoneos credebat, Athenas uenit, auxiliumq; ab his contra Aegi-
 stum orat. Dein oraculum adijt: responsū refert, uti matrem, & cum ea Aegi-
 stum interficiat. Ex quo fore, uti regnum patrium reciperet. Huiusmodi nomi-
 ne armatus cum prædicta manu ad Strophum uenit. Is namq; Phocensis, cu-
 ius filiam in matrimonium Aegisti denupserat, indignatus quod spreto con-
 iugio priore, Clytemnestram superdixerit, & regem omnium Agamemnonē
 interfecerit, ultro ei auxilium aduersum inimicissimum obtulerat. Ita conspi-
 rati inter se, cum magna manu Mycenās ueniunt. Statimq; Aegistus aberat,
 primò Clytemnestram interficiunt, multosq; alios qui resistere auli erant. Dein *Clytemnestra*
 cognito Aegistum aduentare, insidias ponunt, eum circumueniunt. Inde per *& Aegysti*
 omnē Argiuorum populū dissensio animorū exorta, quod diuersa inter se *mors.*
 cupientes, ad postremum in partes discederet. Per idem tempus Menelaus ap-
 pulsus Cretā, cuncta super Agamemnonē regnoq; eius cognoscit. Interea per
 omnem insulā postq; cognitum est Helenā eō uenisse, multi undiq; uirilis ac
 muliebris sexus confluunt: ambientes dignoscere, cuius gratiā orbis pene om-
 nis ad bellū conspirasset. Vbi inter cetera Menelaus refert, Teutrū expulsum
 patriā, ciuitatem apud Cydrū Salaminā nomine condidisse. Multa etiā apud
 Aegyptū miranda refert: & Canopi gubernatoris sui, qui ibi morsu serpentis
 perierat, exstructum magnificum monumentum. Dein ubi tempus usum est,
 Mycenās nauigat: ibiq; multa aduersum Orestē molitus est. Ad postremum
 multitudine populariū cohibitus, ab eo quod cœperat negotio destitit. Inde *Orestes de nea*
 placet cunctis, Orestē super eo facinore causam dicere apud Athenienses, ubi *ce matris cau-*
 Areopagitarum iudicium seuerissimum per omnem Græciam memorabatur. *sam dicit.*
 Apud quos dicta causa iuuenis absoluitur. Erigona, quæ ex Aegisto edita erat
 ubi fratrem absolutum intelligit, uicta dolore immodico, laqueo interit. Mne-
 stheus liberatū Orestē à patricidij crimine, purgatūq; more patrio cunctis re-
 medijs quæ ad obliuionē huiusmodi facinoris adhiberi solita erant, Mycenās
 remittit, ibiq; regnū ei cōcessum. Dein transacto tēpore accitu Idomenei Cre-
 tam uenit. Neq; multo post Menelaus ibi multa in patrium seuerè per eum in-
 gesta, quod sibi per dissensionē populariū multis modis periclitati, ipse etiam
 insidiatus

insidiatus esset. Ad postremum intercessu Idomenei uterq; recōciliatus, Lacedæmoniam discedit. Ibi Menelaus, sicuti conuenerat, Hermionem Orestii in matrimonium despondit. Per idem tempus Vlysses Cretam appulsus est, duabus Phœnicum manibus, mercedis pacto acceptis. Namq; suos cum socijs atque omnibus quæ ex Troia habuerat, per uim Telamonis amiserat: scilicet infesti ob illatam per eum filio necem, uix ipse liberatus industria sua. Percunctantiq; Idomeneo, quibus ex causis in tantas miserias deuenisset, erroris initium narrare occipit. Quo pacto appulsus Zimarū, multa inde per bellū que sita præda nauigauerit: appulsusq; ad Lotophagos, atq; aduersa usus fortuna, deuenit in Siciliam: ubi per Cyclopē atq; Leirigonā fratres, multa indignè expertus, ad postremū ab eorum filijs Antiphate & Polyphemo plurimos sociorum amiserit. Dein per misericordiam Polyphemi in amicitiam receptus, filiam regis Arenen, postquam Elpenoris socij eius amore peribat, rapere conatus. Vbi res cognita est, interuentu parentis puella ablata per uim, exactus per Aeolos insulas deuenit ad Circen, atq; inde ad Calipso, utranq; reginam insularum: in quib; morabantur, & quibusdam illecebris animos hospitem ad amorem sui illicientes. Inde liberatus, peruenit ad eum locum, in quo exhibitis quibusdam sacris, futura defunctorum animis dignoscerentur. Post quæ appulsus Sirenarum scopulis, ubi per industriam liberatus sit. Ad postremum inter Scyllam & Charibdim mare sæuissimum, & illata forbere solitum, plurimas nauium cum socijs amiserit. Ita se cum residuis in manus Phœnicum per maria prædantium incurrisse, atq; ab his per misericordiam reseruatum. Igitur uti uoluerat, acceptis à rege nostro duabus nauibus, donatusq; multa præda, ad Alcinoū regem Phæacum remittitur. Ibi ob celebritatē nominis per multos dies benignè acceptus, cognoscit Penelopen à triginta illustribus uiris diuersis ex locis in matrimonium postulari. Hiq; erant à Zacyntho, Echinadib; Leucadia, Ithaca. Ob quæ multis precibus persuadet regi, uti secum ad uindictandam matrimonij iniuriam nauigaret. Sed postquam deuenere ad eum locum, paulisper occultato Vlyssē, ubi Telemachū rem quæ parabatur, edocuerit, domum ad Vlyssē clam ueniunt. Ibiq; uino multo atq; epulis iam repletos procos, ingressi interficiūt. Dein per ciuitatē Vlyssē aduentasse, popularibus cognitum est. A quib; benignè & cum fauore exceptus, cuncta quæ domi gesta erant cognoscit. Aut supplicij meritis, aut donis afficit. De Penelope, eiusq; pudicitia præclara fama. Neq; multo post precibus atq; hortatu Vlyssis Alcinoi filia Nausica Telemacho denubit. Per idē tēpus Idomeneus dux noster apud Cretam interiit, tradito per successionem Merioni regno, & Lacerte, Triennio postq; filius domum rediit, uitæ finem fecit. Telemacho ex Nausica natum filium Vlysses Ptoliporthum appellat. Dum hæc apud Ithacam geruntur, Neoptolemus apud Molossos naues quassatas tēpestatibus reficit. Atq; inde, postq; cognitum est ab Acasto expulsum regno Pelea, ultum iri cupiens iniurias aui, primò exploratū duos quam fidissimos, & incognitos illis locis, Chrylippum & Aratum, Thessaliam mittit. Hiq; cuncta quæ gerebantur, infidiasq; ei paratas per Acastum ab Ascandro non alieno Pelei cognoscunt. Is namq; Ascandrus iniquitatē tyranni euitans, ad agrum Pelei concesserat: notusq; adeo eius domus, ut inter cætera originē etiā nuptiarum Pelei cum Thetide Chironis filia, Chrylippo atq; Arato narrauerit. Qua tēpestate multi undiq; reges acciti domum Chironis, inter ipsas epulas nouā nuptiam nouis ac magnis laudibus ueluti deam celebrauerant, parentē eius Chirona appellantes Nerea, ipsamq; Nereidam. Et ut quisq; eorum regnum qui conuiuio interfuerant, choro modulisq; carminum præualuerat, ita Apollinem, Liberum uer: & ex foeminis plurimas Musas cognominauerunt. Vnde ad id tempus conuiuium illud deorum appellatū est. Itaq; ubi cuncta quæ uoluerant cognouere, ad regem redeunt, eiq; singula per ordinē narrāt. Ob quæ coactus Neoptolemus ad

Vlyssis oberrationis.

Idomenei mors.

Neoptolemi reditus.

Deorum conuiuium.

mus aduerso mari, & multis regionis eius prohibentibus, classem exornata-
 scenditq;. Ipse dein saeuitia hyemis multum mari fatigatus, appulsusq; ad Sepi-
 anum littus quod propter saxorum difficultatem nomen huiusmodi quæsiue-
 rat, omnes ferè naues amittit: uix ipse cum his qui in eodem nauigio fuerant, li-
 beratus. Ibi Pelea auum repperit occultatum spelunca abdita & latebrosa: ubi
 senex uim atq; insidias Acasti euitans, assidue nepotis desiderio, nauigantes,
 & si qui forte eò appulli essent, speculari cōsueuerat. Dein ubi cuncta domus
 fortunarumq; edoctus essent, consilium aggrediendi hostis inire occipit: cum
 fortè cognoscit filios Acasti Menelippum & Plisthenem uenatum profectos, *Neoptolemū*
 dein uenisse ad ea loca. Itaq; mutata ueste Locrum simulans, iuuenibus offert. *Acasti F. inter-*
 se, hisq; cupitum sui interitum refert. Ob quæ iunctus his uenando, ubi seor- *ficat.*
 sum à cæteris Menalippum uidet, eumq; ac paulò post fratrem eius insecutus
 interficit. Ad quorum inquisitionem feruus quidam Cirmas nomine, perquā
 fidus profectus, in manus iuuenis deuenit. Comprehensusq;, Acastum affore
 nunciat, atq; ita occidit. Itaq; Neoptolemus mutata ueste Phrygia, tanq; filius
 Priami Neitor, qui captiuus cū Pyrrho ad ea loca nauigauerat, Acasto obuiā
 uenit, eiq; quisnā esset indicat: & Neoptolemū in spelunca fatigatū nauigio, so-
 mnoq; iacere. Ob quæ anxius Acastus, opprimere q; inimicissimū cupiēs, ad
 speluncā pergit: atq; ipso aditu à Thetide, quæ ad ipsa loca quæsitū Pelea uene-
 rat, re cognita reprimitur. Dein cūctis quæ aduersum domum Achillis iniquè
 & aduersum fas gesserat enumeratis, increpatus, ad postremum intercessū suo
 manib; iuuenis liberat: persuadēs nepoti, ut ignosceret potius, neq; sanguine
 ulterius ulcisci cuperet ea quæ antecesserāt. Itaq; Acastus ubi se præter spē libe-
 ratū animaduertit, spōte in loco cūcta regni Neoptolemo tradit. Inde iuuenis *Neoptolemū*
 cum auo & Thetide, reliquisq; qui secum nauigauerant, summam regni ade- *patrio regno*
 ptus, in ciuitatem uenit. Ibi à cūctis popularibus, qui iuxta inhabitantes sub *potius.*
 imperio eius agebāt, benignè ac cum gratulatione exceptus, amorem sui bre-
 uis confirmat. Hæc ego à Neoptolemo cognita, memorię mandauis, accitus ab
 eo qua tempestate Hermionem Menelai in Matrimonium susceperat. Ab eo
 etiam de reliquijs Mēnonis cognitū est mihi, uti tradita eius ossa apud Paphū
 his qui cum Pallante duce Mēnonis mari ad Troiam profecti, ductore inter- *De Mēnonis*
 fecto, ablataq; præda, ibidē morabant. Utq; Himera (quā nōnulli materno no- *eius sorore*
 mine Hemere appellabāt) soror Mēnonis ad inuestigandū cadauer fratris, eò
 profecta, postq; reliquiās repperit, & de intercepta præda Mēnonis palā ei fa-
 ctū est, utrunq; recipere cupiens, intercessu Phœnicū, qui in eo exercitu pluri-
 mi fuerāt, optionē rerū omnium ac seorsum fratris acceperit, prælataq; sangui-
 nis affectione, recepta urna Phœnicē nauigauerit. Delata dein ad regionem
 eius Phalonem nomine, sepultisq; fratris reliquijs, nusquā cōparuerit. Cuius
 opinio exorta tripartita est. Seu quod post occasum solis cū matre Hemera ē
 cōspectu hominū excesserit. Siue supra modum dolore affectā fraternæ mor-
 tis, ultrò præceps ierit: uel ab his qui incolebant, ob eripienda quæ secū habue-
 rat, circūuenta interierit. Hęc de Mēnone eiusq; sorore cōperta mihi per Neo-
 ptolemū. Post quæ profectus Cretā anno post nomine publico, cū duobus a-
 lijs ad oraculū Apollinis remediū petitū uenio. Nanq; nulla certa causa ex im- *dictis ob loa*
 prouiso tanta uis locustarū insulā eam inuaserat, uti cuncta fructuū quæ in a- *custas ingruē*
 gris erāt, corrūperentur. Itaq; multis precib; supplicijsq; respōsum editur, diui- *tes, Apollinem*
 na ope animalia interitura, insulamq; prouētū frugū breui redundaturā. Dein *consultis.*
 nauigare cupiētes ab his qui apud Delphos erāt prohibemur: importunū nā-
 que & perniciosum tēpus esse Lycophron & Ixeus, qui unā ad oraculū uene-
 rant, contemptui habentes ascēdunt nauem, medioq; ferè spacio fulmine icūti
 intereūt. Interim ut diuinitūs prædictum erat, eodē icūtu fulminum sedata uis
 malī, immerfāq; mari, & regio omnis repleta frugib;. Per idē tēpus Neoptole-
 mus cōfirmato iam cū Hermione matrimonio, Delphos ad Apollinē gratu-
 latum,

latum, quod in authorem paternæ cædis Alexandrum uindicatū esset, profici scitur, relicta in domo Andromacha, eiusq; filio Laodamata, qui reliquis iam filiorum Hectoris superfuerat. Sed Hermione post abscessum uiri, uicta dolore animi, neq; pellicatum captiuæ patiens, parentem suum Menelaum accitū mittit. Cui multa conuicta super iniuriā prælata sibi à uiro captiuę mulieris, persuadet uti filium Hectoris necet. Andromacha re cognita, instātis periculi uim subterfugit, auxilio popularium liberata. Qui miserati fortunam eius, ultrō Menelaum cōtumelijs profecuti, uix à pernicie uiri retēti sunt. Interim Orestes adueniens rem cunctā cognoscit, hortaturq; Menelaū, uti incepta perageret. Ipse dolens præreptū sibi à Neoptolemo Hermionæ matrimoniū, insidias aduenienti parare cœpit. Ita primo ex his quos secū habebat quā fidissimos, speculatū de aduentu Neoptolemi, Delphos mittit. Quis cognitis, Menelaus euitare huiusmodi facinus cupiens, Spartam concedit. Sed illi qui præmissi erant, regressi, Neoptoleum Delphis esse negant. Quare coactus Orestes, ipse ad inquisitionē uiri profectus, alio quo ierat die remeat: ut sermo hominum ferebatur, imperfecto negotio. Dein post paucos dies fama perfertur

Neoptolemi mors. interemptum esse Neoptoleum, eumq; sermone omnium circumuentū insidijs Orestis, per populū disseminatur. Ita iuuenis, ubi de Pyrrho palam est recepta Hermione, quæ sibi antea desponsa erat, Mycenæ discedit. Interim Peleus cum Thetide cognito nepotis interitu, ad inuestigationem eius profecti, cognoscunt iuuenem Delphis sepultum. Ibi, ut mos erat, iusta persoluunt: cognoscuntq; in his locis interisse, ubi uisus Orestes negabatur. Ea res per populū haud credita, adeo præsumpta antē iam opinio de Orestis insidijs cuncto rum animis inhæserat. Cæterum Thetis ubi Hermionem Orestis iunctam uidet, Andromacham partu grauidam ex Neoptolemo, Molossos mittit domū Orestem, eiusq; coniugem de interimendo foetu uitans. Per idem uerō tēpus

De morte Vlyssis. Vlysses tertius crebris augurijs, somnijsq; aduersis, omnes undiq; regionis eius interpretandi somnia peritissimos atq; solertissimos conducit. Hisq; refert inter cætera, uisum sibi sapius simulachrū quoddam, inter humanū diuinūq; uultum formæ perlaudabilis, ex eodem loco repente edi. Quod cōplecti summo desiderio cupienti sibi, porrigentiq; manus, responsum ab eo humana uoce, sceleratam huiusmodi coniunctionem, quippe eiusdem sanguinis atq; originis: nanq; ex eo alterum alterius opera interiturū. Dein percontanti sibi uehemētius, cupientiq; causas eius rei perdiscere, signum quoddam mari editū, interuenire uisum: idq; secundum imperium eius in se iactum, utrunq; disiunctū fuisse. Quam rem cuncti qui aderant exitialem uno ore pronūciant, adduntq; cauere ab insidijs filij. Ita suspectus patris animo Telemachus, agris qui in Cephalenia erāt relegatur: additis ei quā fidissimis custodibus. Præterea Vlysses secedens in alia loca abdita semotaq; somniorū uim euitare nitebatur. Per idem tēpus Telegonus, quem Circe editum ex Vlysse apud Acæam insulam educauerat: ubi adoleuit, ad inquisitionem patris profectus, Ithacā uenit, gerens manibus quoddam hastile, cui quidem summitas marinæ cuiusdam turturis offe armabatur, insigne scilicet insulæ eius in qua ipse genitus erat. Dein edoctus ubi pater Vlysses ageret, eadem ad eum uenit. Ibiq; per custodes agris suspectior primo aditu prohibitus, ubi uehementius perstat, è diuerso repellitur, clamare occipit, indignum facinus prohiberi se à parentis cōplexu. Ita creditum Telegonū ad inferendā uim regi aduentare, acrius resistitur: nulli quippe compertum, esse alium etiam Vlyssi filium. At iuuenis ubi se uehementius & per uim repelli uidet dolore elatus multos custodum interficit, aut grauius uulneratos debilitat. Quæ postquam Vlyssi cognita sunt, existimans iuuenē à Telemacho immissum, egressus foras lanceam quam ob tutelam sui gerere consueuerat, aduersum Telegonum iaculatur. Sed postquam huiusmodi ictū iuuenis casu quoddam subterfugit, ipse in presentem insigne iaculum mittit, felicissimum

licissimum casum uulnerantis contemplatus. At ubi eo ictu Vlysses concidit gratulari cum fortuna, confiterique optimè secum actum, quod per uim externi hominis interemptus, patricij scelere Telemachum charissimum sibi liberauisset. Dein reliquum adhuc retentans spiritum, iuuenem percontari, quis nam, & ex quo ortus loco, qui consilio belloque inclytum Vlysem Laertis filium interficere ausus esset: Telegonus tum cognito parentem esse, utraq; manu dilanians caput, fletum edit quam miserabilem, maximè discruciatum ob illatam per se patri necem. Itaque Vlysi, uti uoluerat, nomen suum matris, insulam quoque in qua ortus esset, & ad postremum insigne iaculi ostendit. Ita Vlysses ubi uim ingruentium somniorum, praedictum ab interpretibus uitae exitum recordatus est, uulneratus ab eo quem minime crediderat, triduo post mortem obiit, senior & iam prouectae aetatis, neque tamen inualidus uirum.

Diclys Cretenensis de bello Troiano, ac de reditu Graecorum.
FINIS.

CORNELIUS NEPOS,

SALVSTIO CRISPO, S.

Vum multa Athenis curiose agerem, iuueni historiam Daretis Phrygij, ipsius manu scriptam, ut titulus indicat, qui de Graecis & Troianis memoriae commendauit. Quam ego summo amore complexus, continuo transtuli. Cui nihil adijciendum uel diminuendum rei formidandae causa putauit, alioquin meam esse posset dubitari. Optimum ergo duxi, ita ut fuit, uerè & simpliciter perscripta, sic eam ad uerbum in latinitatem transuerterem, ut legentes cognoscere possint, quomodo res gestae essent, quas Dares Phrygius memoriae commendauit: qui per id tempus uixit, & militauit, quo Graeci Troianos oppugnarent. Minime Homero credendum, qui post multos annos natus est. De quo Athenis iudicium fuit, cum pro infano Homerus haberetur, qui deos cum hominibus belligerasse descripsit. Sed haec tenent ista. Nunc ad pollicitum reuertamur.

DARETIS PHRYGII DE EXCIDIO TROIAE,

HISTORIA, COR. NEPOTE interprete.

R Elias rex in Peloponneso Aesonem fratrem habuit. Aesonis filius erat Iason, uirtute praestans: & qui sub ipsius regno erant, omnes eos hospites habebat, & ab his ualidissime amabatur. Pelias autem rex ut uidit Iasonem acceptum esse omni populo, ueritus est, ne sibi iniurias faceret, & se regno eijceret. Dicit Iasoni, Colchis pellem inauratam arietis esse, dignam eius uirtute, ut eam inde auferret, omnia se ei daturum pollicetur. Iason ubi audiuit, ut erat animo fortissimus, & quia loca omnia nosse uolebat, atque clarior se existimabat futurum, si pellem inauratam Colchis abstulisset, dicit Peliae regi se uelle eò ire, si uires socjque non deessent. Pelias rex Argum architectum uocari iussit, & ei imperat ut nauem aedificaret quam pulcherrimam, ad uoluntatem Iasonis. Per totam Graeciam rumor cucurrit, nauem aedificari, in qua Colchos eat Iason, pellem auream petiturus. Amici & hospites ad Iasonem

De Argonautarum nauigatione.